

III. Skat til Erhvervskommunen.

Erhvervsskattereglerne er helt omarbejdede, idet det af Indenrigsministeren i 1932 nedsatte Erhvervsskatteudvalg paa dette Omraade foreslog en Nyordning, som Indenrigsministeren sluttede sig til, og som derefter med forskellige Ændringer vedtoges af et Flertal i begge Ting.

Erhvervsskatteudvalget kom under sine Overvejelser til Erkendelse af, at Manglerne ved den hidtidige Beskatningsmaade i første Række skyldtes, at man ved Beskatning af Erhvervsindkomsten i Erhvervskommunen ikke behandlede denne Indkomst paa samme Maade som de Indkomster, der oppebæres af Erhvervskommunens Opholdsskatteydere, altsaa navnlig med Hensyn til Børnefradrag og Tillæg eller Fradrag efter Formue og Lejlighed. Man kom derved til at beskatte de mindre Indtægter uforholdsmæssig haardt, medens til Gengæld andre Skatteydere opnaaede Bespareser, som ikke kunde anses begrundede i Forholdene, men burde inddrages til Fordel for en rimelig Fordeling af Skatten mellem Erhvervs- og Opholdskommune. Man fandt det derfor naturligt som *Udgangspunkt for Erhvervsskattens Beregning* at tage det Skattebeløb, der vilde være faldet paa den til Erhvervet svarende Del af Skatteyderens samlede Indkomst, saafremt denne i sin Helhed var beskattet til Erhvervskommunen efter de for dennes Opholdsskatteydere gældende Regler. Samtidig foresloges forskellige Ændringer foretaget med Hensyn til Kredsen af erhvervsskattepligtige Personer, idet navnlig Regelen om, at *Løvindkomster* kun kunde gøres til Genstand for Erhvervsbeskatning i det Omfang, de oversteg 5 000 Kr., skulde bortfalde og erstattes med en *almindelig Bestemmelse* om, at alle, der i Opholdskommunen maatte være ansat til at svare Indkomstskat til Staten af et Beløb af under 5 000 Kr., skulde være *undtaget* fra Erhvervsbeskatningen.

Under Sagens Behandling paa Rigsdagen blev sidstnævnte Beløb af Hensyn til de mindre Købstæder nedsat til 3 000 Kr. (for Hovedstadskommunernes Vedkommende 4 000 Kr.), medens til Gengæld Skattepligten gjordes *betingset* af, at vedkommende i Erhvervskommunen har haft en Indtægt af mindst 1 000 Kr. i det til Grund for Skatteansættelsen liggende Regnskabsaar; denne sidste Bestemmelse vil bevirke, at adskillige mindre Skatteydere gaar fri, hvad der ikke alene